

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil čl. 1 písm. a), b) a c) rozhodnutí Komise ze dne 3. září 2004 (věc COMP/E-1/38.069 – měděné instalatérské trubky) v rozsahu, v němž se vztahuje na období od 1. ledna 1995 do 27. srpna 1998 a období od 10. prosince 1998 do 7. října 1999;

— změnil článek 2 napadeného rozhodnutí a snížil pokuty uložené žalobkyním;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že žalobkyně společně s dalšími podniky porušily čl. 81 odst. 1 ES tím, že se účastnily dohod a jednání ve vzájemné shodě, které spočívaly ve stanovení cen a rozdělení trhu v odvětví měděných instalatérských trubek.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 81 odst. 1 ES, když došla k závěru, že žalobkyně se účastnily jednoho trvajícího porušení trvajícího od 3. června 1998 do 22. března 2001. Žalobkyně dále tvrdí, že i kdyby jejich porušení bylo možné kvalifikovat jako jediné a trvající, Komise porušila zásadu proporcionality, když nezohlednila omezenou účast žalobkyň během podstatné části délky trvání porušení. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise nesprávně posoudila pravidla o obdobích omezení jako nepoužitelná na jejich případ, a proto neměla být uložena žádná pokuta za porušení, která byla ukončena do 22. března 1996, s ohledem na to, že vyšetřování Komise bylo zahájeno dne 22. března 2001. Konečně, tvrdí, že Komise ve vztahu k nim nesprávně použila Sdělení o shovívavosti a Pokyny o metodě určování pokut z roku 1998, neboť omezení pokuty přiznané Komisí nezohledňuje správně spolupráci ze strany žalobkyň. V témže kontextu žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení zásady rovného zacházení, neboť jim bylo ve vztahu k těmto porušení uděleno stejné snížení jako jinému účastníkovi daného porušení, ačkoli spolupracovaly ve větším rozsahu než daná společnost.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2005 Outokumpu OYJ a Outokumpu Copper Products OY proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. ledna 2005 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Outokumpu OYJ, se sídlem v Espoo (Finsko) a Outokumpu Copper Products OY, se sídlem v Espoo (Finsko) zastoupenými J. Ratliffem, advokátem a F. Distefanem a J. Luostarinenem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil článek 2 rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 3. září 2004 (Věc COMP/E-1/38.069 – měděné instalační trubky) do té míry, do jaké se vztahuje k částce pokuty uložené žalobkyním;

— snížil pokutu uloženou žalobkyním v dotyčném rozhodnutí v pravomoci Soudního dvora;

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení včetně nákladů žalobkyň.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že žalobkyně, mezi jinými podniky, porušily čl. 81 odst. 1 ES tím, že se podílely na souhrnu dohod a dohodnutých praktik sestávajících ze stanovování cen a rozdělování trhu v sektoru měděných instalačních trubek.

Na podporu své žaloby žalobkyně především tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když zvýšila pokutu uloženou žalobkyním o 50 % za recidivu, vycházející ze skutečnosti, že žalobkyně už byly shledány, že se dopustily podobného porušení v případě antikorozní oceli. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 23 nařízení 1/2003 (!) jakožto i své pokyny k pokutám z roku 1998, porušila obecnou zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení a dopustila se nesprávného právního posouzení.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise se dopustila jak nesprávného právního posouzení, tak nesprávného posouzení skutkového stavu, když zvýšila pokutu uloženou žalobkyním o 50 % pro odstrašení. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise posoudila takové odstrašovací účinky nesprávně a v rozporu s článkem 23 nařízení Rady 1/2003, svými pokyny k pokutám z roku 1998 a také obecnými zásadami pokutování, trestání a proporcionality, jestliže žalobkyně se teprve staly většími než ostatní společnosti spojené s dotčeným porušením akvizicemi na úplném konci nebo dokonce po porušení. Ve stejné souvislosti žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila tím, že vzala do úvahy pouze obrat místo celkových okolností žalobkyň.

Na závěr žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když vzala v úvahu pro účely pokutování nejen „zisk ze zpracování“ výrobců za zpracování měděného kovu na instalační trubky, ale také základní obrat v měděném kovu, který nebyl součástí žádné protiprávní spolupráce. Podle žalobkyň toto pochybení mělo za následek neúměrně vysokou pokutu.

(¹) Nařízení rady (ES) 1/2003 ze dne 16. prosince 2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2005 Halcor Metal Works S.A. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Halcor Metal Works S.A., se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupenou I. S. Forresterem, barristerem, A. P. Schulzem a A. Komninosem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil čl. 1 písm. f) a čl. 2 písm. d) rozhodnutí v rozsahu, v němž je Halcor uložena pokuta;

- podpůrně, uložil takovou nižší pokutu, již může Soud při výkonu své neomezené soudní pravomoci podle článku 229 ES považovat za přiměřenou;

- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje pokutu, kterou jí uložila Komise rozhodnutím ze dne 3. září 2004 v řízení k uplatnění čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES ve věci Comp/E-1/38-069 týkající se tří samostatných porušení v odvětví měděných instalačních trubek.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé uplatňuje, že její jednání nevyvolalo potřebu uložit pokutu. Podle žalobkyně její jednání nezahrnovalo chování, jenž by mělo být pokutováno dle článku 81 Smlouvy o ES, jelikož byla vystavena tlaku ze strany ostatních příjemců rozhodnutí, a její účast na kartelu, jako vývozně a růstově orientovaného podniku, byla zdrženlivá a pasivní.

Žalobkyně rovněž uplatňuje, že základ její pokuty byl stanoven zjevně nesprávně a porušuje zásadu rovného zacházení. Žalobkyně uvádí, že i přesto že rozhodnutí viní ostatní příjemce z účasti na třech samostatných porušeních, a žalobkyně je obviněna pouze z jednoho, byla základní částka pokuty vypočtena stejným způsobem pro všechny příjemce. Žalobkyně rovněž tvrdí, že neposílila dohodu a že zeměpisný rozsah porušení v rozhodnutí nesprávně zahrnoval Řecko.

Žalobkyně dále uplatňuje, že zvýšení z důvodu trvání porušení představuje zjevně nesprávné posouzení a právní omyl.

Nakonec žalobkyně tvrdí, že pokuta jí uložená byla nepřiměřená v porovnání s pokutami uloženými ostatním příjemcům rozhodnutí a s ohledem na konkrétní okolnosti žalobkyně. Žalobkyně v tomto ohledu odkazuje na její dobrovolné ukončení účasti v jednáních v roce 1999, dva roky před tím, než Komise byla seznámena s údaji o kartelu, na krátké trvání účasti v jednáních, na svou pasivní účast a na skutečnost, že Komisi předložila kompletní dokumentaci, na jejímž základě bylo založeno oznámení o námitkách a rozhodnutí.